

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119339840
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Brixiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6119339840.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a členov senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Natálie Štrkolcovej v spore žalobcu: Q. A., T. dvor XXX, XXX XX I.-A., IČO: XX XXX XXX, zast.: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., advokátska kancelária, Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zast.: JUDr. Felix Neupauer, advokát, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 1.482,44 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 31Cb/69/2019-95 zo dňa 30. januára 2020 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.482,44 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.482,44 eur od 8.9.2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

2. Vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu 1.482,44 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.482,44 eur od 8.9.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobca uviedol, že dňa 15.7.2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle: BMW, EČV: I., ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému K. N.. Škoda bola spôsobená vodičom iného motorového vozidla a vinník nehody mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená, a ten ju zaregistroval pod Č. 8013294104. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla v dôsledku poistnej udalosti si poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť v autoservise Q. A. t.j. u žalobcu. Náklady na opravu tohto motorového vozidla boli vo výške 7.868,90 eur. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou Č. 2017/023. Poškodenému bolo Oznámením o poistnom plnení zo dňa 28.8.2017 žalovaným oznámené, že bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti Č. 8013294104 a bol mu predložený výpočet výšky poistného plnenia. Fakturovaná suma za opravu vozidla poškodeného z poistnej udalosti Č. 8013294104 predstavuje 7.868,90 eur. Suma priznaná a uhradená žalovaným však bola iba vo výške 6.274,44 eur. Celková nepriznaná suma je 1.594,46 eur. Táto nepriznaná suma 1.594,46 eur bola poškodeným postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.12.2017. Podľa vyjadrenia likvidátora k škodovej udalosti, došlo ku kráteniu

poistného plnenia a to z dôvodu, že pri výpočte poistného plnenia boli priznané primerané náklady na cenu práce vo výške 25,00 eur/nh s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100%) a následné nepriznané náhradné diely, sada nárazníka, sada bočnice, čerpadlo ostrekovača svetlometu. Žalobca si v tomto konaní neuplatnil nepriznané diely spolu vo výške 112, 02 eur.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu. Zároveň namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, a to z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko podľa právneho názoru žalovaného je poškodený z poistnej udalosti dlžníkom žalobcu. Predmet zmluvy o postúpení časti pohľadávky je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný. Zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatným právnym úkonom. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia poukázal na to, že žalovaný riadne a dostatočne uviedol vykonané krátenie poistného plnenia. Žalobcom uplatnené nároky sú nepreukázane, neoprávnené a nedôvodné.

4. Žalobca poukázal, že si splnil povinnosť o náležitosti žaloby podľa ust. § 132 CSP. Poistná udalosť je v žalobe špecifikovaná dostatočne jasne, zrozumiteľne a bez možnosti omylu. Žalovaný uznal nárok na náhradu škody, sporný je len rozsah náhrady škody. Žalobca zároveň nesúhlasil s námietkou žalovaného o nedostatku jeho aktívnej legitimácie. Samotná škoda vznikla poškodenému okamihom vzniku škodovej udalosti, pričom faktúra slúži len na preukázanie výšky škody, nie však vzniku samotnej škody, na reparáciu ktorej má žalobca nárok a ktorej vznik nie je v zmysle vyššie uvedenej súvislosti potrebné preukazovať inak. Právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu. Faktúra je hodnoverný doklad o oprave vozidla, keďže predstavuje konkrétne vyčíslené majetkové hodnoty (vyjadrené v peniazoch), ktoré bolo potrebné vynaložiť, aby poškodené vozidlo malo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické parametre ako pred škodovou, resp. poistnou udalosťou. Konanie a tvrdenie žalovaného, podľa ktorého by poškodený musel v prípade opravy poškodeného motorového vozidla uhradiť náklady sám a až potom by bol oprávnený žiadať náhradu škody od poisťovne, je v rozpore s podstatou a zmyslom povinného zmluvného poistenia, ktoré má chrániť poškodeného. Žalovaný uznal existenciu pohľadávky poškodeného spočívajúcu v nákladoch za opravu poškodeného motorového vozidla, keďže z fakturovanej sumy za opravu motorového vozidla čiastočne plnil žalobcovi. Zmluva o postúpení pohľadávky obsahuje jasné označenie jej účastníkov a tiež identifikáciu postupovanej pohľadávky. Postupovaná pohľadávka je špecifikovaná čo do výšky (presné vyčíslenie krátenej sumy), ale aj čo do dôvodu vzniku (nezaplatenie časti faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla, ktorá potreba opravy vznikla z dôvodu vzniku škodovej udalosti). Ohľadne úroku z omeškania poukázal žalobca, že úroky majú povahu sankcie (sankčné úroky) za omeškanie dlžníka so splnením záväzku.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 34, 35, 37 a 39 Občianskeho zákonníka, § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka, ktoré obsahujú náležitosti skutočnej škody, ust. § 524 ods. 1, 2, § 526 Občianskeho zákonníka, ktoré obsahuje náležitosti postúpenia pohľadávky, ust. § 788 a ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ust. § 4, § 11 ods. 6, 7, 8, § 15 zák. č. 381/2011 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len PZP).

6. Z odôvodnenia vydaného rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom a súd uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že došlo ku škodovej udalosti, v dôsledku ktorej bolo poškodené predmetné motorové vozidlo BMW. Škodová udalosť bola riadne ohlásená u žalovaného, s ktorým mal v čase škodovej udalosti škodca ako poistený uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poškodený si dal opraviť motorové vozidlo v servise žalobcu.

7. Náklady na opravu motorového vozidla predstavovali sumu 7.868,90 eur z faktúry č. 2017/023. Žalovaný Oznámením o poistnom plnení zo dňa 25.8.2017 uviedol, že dňa 23.8.2017 ukončil šetrenie poistnej udalosti s tým, že priznal poistné plnenie vo výške 6.274,44 eur, keďže pri výpočte poistného plnenia bola priznaná Nh pre neautorizovaný servis 25,00 eur s DPH a primerané náklady za lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100%) a nepriznané náhradné diely. Zmluvou o postúpení

pohľadávky zo dňa 20.12.2017 bola postúpená pohľadávka voči žalovanému na žalobcu vo výške 1.594,46 eur. Žalobca v konaní si uplatňoval peňažnú sumu 1. 482,44 eur.

8. Súd prvej inštancie mal preukázané z cenníka prác obchodných spoločností AUTO GABRIEL a QALT v spojení s kategorizáciou a zaradením jednotlivých motorových vozidiel cenník mechanických prác v závislosti od modelu od 25,- eur bez DPH po 30,- eur bez DPH a cenníkom karosárskych a lakovacích prác v závislosti od modelu od 30,- eur bez DPH po 36,- eur s DPH, obvyklú cenu opravcu v danom regióne.

9. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný v konaní, keďže žalobcom uplatnená pohľadávka predstavuje nárok na poistné plnenie z povinného zmluvného poistenia. Skutočná vôľa postupcu previesť pohľadávku bola vyjadrená Zmluvou o postúpení pohľadávky. Zároveň poukázal na to, že zmluva o postúpení pohľadávky je v písomnej forme a nepochybne z nej vyplýva, kto komu postupuje pohľadávku v akej výške s uvedením právneho dôvodu vzniku pohľadávky. V danom prípade podľa právneho názoru súdu prvej inštancie vyplýva, že v predloženej zmluve o postúpení pohľadávky je jasne špecifikovaná postupovaná pohľadávka a jedná sa platný právny úkon. V danej veci mal postupca pohľadávku voči žalovanému práve na poistné plnenie z danej udalosti titulom náhrady škody. Išlo pritom o nárok na poistné plnenie vo výške faktúry vystavenej servisom, ktorý vykonal opravu.

10. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca preukázal nárok na úhradu 1.482,44 eur, preto súd žalobe vyhovel. Žalovaný sa zároveň s uvedeným plnením dostal do omeškania, preto súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

11. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam /§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p./ a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p./. Poukázal, že napádaný rozsudok je nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny, pričom je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou. Súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal so samotnou aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Z predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že poškodený postúpil tzv. pohľadávku, ktorú mal voči žalovanému, ktorá však vyplýva z jeho záväzku voči žalobcovi, čo v konečnom dôsledku znamená, že postúpil pohľadávku, ktorá predstavuje jeho záväzok a nie pohľadávku, čo v konečnom dôsledku je práve v rozpore s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmluve o postúpení pohľadávok zároveň absentuje prejav vôle postupcu na postúpenie pohľadávky. Ďalej samotný predmet Zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný, keďže z textu samotného postúpenia vyplýva, že poškodený postupuje svoju pohľadávku, pričom z obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že táto pohľadávka predstavuje, záväzok poškodeného vyplývajúci z faktúry, pričom uvedené skutočnosti zakladajú absolútnu neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalovaný v odvolaní zároveň namietal, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úroky z omeškania a to v rozpore s ustálenou judikatúrou (rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/145/2017), podľa ktorej povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody. Žalovaný by sa tak mohol dostať do omeškania až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 ZoPZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) ZoPZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.

13. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a riadne odôvodnený. Nesúhlasil s názorom žalovaného, že napádaný rozsudok je arbitrárny. Uviedol, že z rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že sa v ňom súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalovaného. Poukázal, že súd prvej inštancie sa nemôže vyjadriť

v odôvodnení ku každej námietke žalovaného, či ku každému slovu vo vyjadreniach strán, ale iba k podstatným a sporným skutočnostiam. Iba skutočnosť, že žalovaný sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

14. K námietke žalovaného o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu uviedol, že je potrebné rozlišovať vzťah poškodeného a žalovaného a vzťah poškodeného a žalobcu ako autoservisu. Predmetom konania je nárok na krátené náhrady škody z poistnej udalosti postupcu, ktorý tento nárok postúpil na žalobcu, teda predmetom konania je vzťah poškodeného a žalovaného. Právne postavenie žalovaného sa postúpením pohľadávky nijako nezmenilo. Pre konanie je irelevantné, či pohľadávka autoservisu (a zároveň žalobcu) bola poškodeným uhradená a žalovaný tento vzťah nemá ani právo sponchyňovať alebo nejako doň vstupovať. Spor sa vedie o pohľadávku poškodeného voči žalovanému, ktorá vznikla momentom vzniku predmetnej poistnej udalosti, a ktorá bola postúpená žalobcovi. Poškodený má pohľadávku voči poisťovni - žalovanému, a to nárok na náhradu škody. Nárok na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť, teda ak nastane poistná udalosť. Právo na plnenie škody ako poistného plnenia nie je podmienené žiadnou inou skutočnosťou, ako napríklad úhradou faktúry zo strany poškodeného. Navyše, časť nároku na náhradu škody bola zo strany žalovaného poukázaná priamo na účet žalobcu. Zmluva o postúpení pohľadávky obsahuje jasné označenie jej účastníkov a tiež identifikáciu postupovanej pohľadávky. V článku II. predmetnej zmluvy postupca jednoznačne prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna. Logickým výkladom, ak postupca prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna, musí mať vedomosť o tom, že táto pohľadávka je predmetom postúpenia a teda aj takto prejavuje svoju vôľu, pohľadávku v konkrétnej výške, vzniknutú z konkrétneho dôvodu, postúpiť. Samotný prejav vôle z hľadiska jeho náležitostí tak môže byť vyjadrený ako výslovne, tak aj konkludentne. Ďalej žalobca uviedol, že závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 nemožno aplikovať na predmetný spor aj z toho dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej právnej normy - ZoPZP. Z citovanej právnej vety v rozsudku NS SR zároveň vyplýva, že tento sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda za nespĺnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venuje len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 ZoPZP. Najvyšší súd SR teda nevyhlásil aplikáciu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v prípade omeškania s poskytnutím peňažného plnenia.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Vec prejednal podľa ust. § 379 - 385 CSP a dospel k záveru, že odvolacie dôvody žalovaného nie sú naplnené. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 17.5.2021 o 9.30 hod. podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p., pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

16. K odvolaniu žalovaného odvolací súd uvádza, že žalovaný podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, posúdil, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

18. Súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav a na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych právnych predpisov, na základe ktorých došlo k vydaniu rozsudku.

19. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd uvádza, že žalovaný v konaní

namietať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že Zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná. S týmto právnym názorom žalovaného nemožno súhlasiť, pretože nezodpovedá vykonanému dokazovaniu a judikatúre súdov.

20. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

21. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Odvolací súd zistil z obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú predložil žalobca spolu so žalobou, že bola uzatvorená v písomnej forme.

23. Ako predmet Zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 20.12.2017 medzi postupcom K. N. a postupníkom - žalobcom, bolo v zmluve doslovne uvedené: „Postupca prehlasuje, že má voči dlžníkovi: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, pohľadávku vo výške 7.868,90 eur. Táto suma predstavuje krátenú a nezaplatenú časť faktúry servisu č. 2017/023, ktorá bola vystavená za opravu motorového vozidla, ktoré bolo poškodené v dôsledku poistnej udalosti. Predmetom tejto zmluvy je bezodplatné postúpenie nezaplatenej pohľadávky vo výške 1.594,46 eur s prísl., čo predstavuje rozdiel medzi faktúrou a poistným plnením už zaplateným dlžníkom (poisťovňou) z postupcu na postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou.“

24. Pokiaľ žalovaný namietať, že medzi poškodeným a žalobcom na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu „záväzku“ poškodeného, ktorý v zmysle faktúry predstavuje pohľadávku žalobcu, s týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalovaného, že by Zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná, resp. že by odporovala ustanoveniu § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným vyplýva, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči poisťovni, predstavujúci úhradu škody z poistnej udalosti, ktorý poistný nárok poškodeného bol postúpený na žalobcu. Pre úplnosť treba dodať, že poškodený bol veriteľom, pretože mal pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti a to v náhrade vzniknutej škody, ktorú postúpil žalobcovi. Súd prvej inštancie správne vychádzal zo všetkých relevantných zákonných kritérií uplatňovaných pri výklade právnych úkonov, teda nielen z jazykového vyjadrenia, ale aj z vôle účastníkov zmluvy, úmyslu poškodeného postúpiť svoju pohľadávku, okolností, ktoré predchádzali uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávky (Oznámenie o poistnom plnení, na základe ktorého žalovaný plnil iba z časti) a následného správania strán. Tieto skutočnosti z pohľadu odvolacieho súdu smerujú k jednoznačnému záveru o určitosti Zmluvy o postúpení časti pohľadávky, a teda jej platnosti, vychádzajú z § 35 Občianskeho zákonníka.

25. Odvolací súd zároveň udáva, že zo Zmluvy o postúpení pohľadávky jednoznačne vyplýva vôľa postupcu postúpiť tam jednoznačne špecifikovanú pohľadávku na žalobcu ako postupníka. V aplikačnej praxi je nevyhnutné použiť aj princíp preferencie platnosti právnych úkonov, ktoré sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky, čo možno vyjadriť aj tým spôsobom, že za bežných okolností nikto nerobí právny úkon s úmyslom, aby bol tento úkon neplatný.

26. Predmetom sporu je nárok žalobcu na úhradu zostatku škody voči žalovanému ako poisťovni, a to na základe povinného zmluvného poistenia. Žalobca sa v konaní domáha úhrady zostatku vzniknutej škody vo výške 1.482,44 eur. Žalovaný požadované plnenie krátil s poukazom na § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

27. Odvolací súd udáva, že ak dôjde ku škodovej udalosti v čase trvania povinného zmluvného poistenia, za ktorú zodpovedá poistený a na ktorú sa vzťahuje uvedené poistenie, poisťovateľ má za poisteného nahradiť poškodenému preukázané nároky na náhradu škody. V predmetnej veci nebolo sporné, že tieto podmienky pre poskytnutie plnenia poškodenému boli splnené, čo napokon nemôže poprieť ani žalovaný, keďže z povinného zmluvného poistenia poškodenému aj z väčšej časti plnil. Toto plnenie však nemá povahu uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka.

28. Podľa § 799 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené.

29. Podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poisťná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poisťné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

30. Podľa § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poisťnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poisťnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poisťnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinností plniť. Poisťiteľ nie je oprávnený počas trvania poisťnej zmluvy plnenie z poisťnej zmluvy znížiť z dôvodu, že poisťné nebolo riadne a včas zaplatené.

31. Je nepochybné, že ustanovenie § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka nadväzuje na ods. 1, 2, z ktorých vyplýva, že poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené, ako aj, že ten, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poisťná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu, jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada, pričom poisťné podmienky môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. Len za situácie, ak došlo k vedomému porušeniu povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 § 799 Občianskeho zákonníka, ktoré malo podstatný vplyv na vznik poisťnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poisťnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poisťnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinností plniť. Výsledky dokazovania preukázali, že poškodený si zabezpečil opravu motorového vozidla v servise žalobcu, ktorý mu za vykonanie opravy doložil vyúčtovanie vo forme faktúry. Takýto stav nie je dôvodom postupu žalovaného pre aplikáciu ustanovenia § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zníženie poisťného plnenia môže nastať, len ak by poistený vedome porušil povinnosti uvedené v odseku 1 a 2 ustanovenia § 799 Občianskeho zákonníka, k čomu však z ich strany nedošlo.

32. Podľa § 151 ods. 1 a 2 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

33. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že skutkové tvrdenie sa považuje za nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé, alebo ak sa aplikuje právna domnienka uvedená v citovanom ustanovení, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec, alebo ak ho síce poprela, ale neúčinne. Pre popretie skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení. To znamená, že protistrana, v tomto prípade žalovaný, musí nielen popierať tvrdenia žalobcu, ale musí uviesť vlastné tvrdenia a tieto musí preukázať, resp. predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie týchto svojich tvrdení. Odvolací súd zastáva názor, že žalovaný síce namietal dôvodnosť žalobcom požadovanej sumy vo výške 1.482,44 eur, na preukázanie svojich tvrdení však nepredložil žiadne relevantné dôkazy. Žalovaný neuviedol žiadne relevantné dôvody, pre ktoré je podľa žalovaného správna výška odmeny pre neautorizovaný servis 25,00 eur/Nh s DPH. Neuniesol tak dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný nepreukázal, že žalobcom účtované množstvo lakovacieho materiálu a prác nezodpovedá potrebe konkrétnej opravy. Pri konkrétnej oprave motorového vozidla s ohľadom na mieru a charakter jeho poškodenia musí žalovaný uviesť, prečo mal byť použitý iný lakovací koeficient, ako ten, ktorý použil žalobca. Nemožno prenášať povinnosť na zaplatenie nákladov na uvedenie vecí do pôvodného stavu na poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu a nedôvodne ho znevýhodňovať oproti škodcovi (poistenému u žalovaného). Nestačia len všeobecné tvrdenia o nepotrebnosti konkrétneho segmentu opravy, je nevyhnuté ich nepotrebnosť aj preukázať.

34. V prípade, ak má opravovňa zapísaný ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade u žalobcu je nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov, opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Ak sa poistený rozhodol realizovať opravu vozidla v servise žalobcu, ktorý za tie isté služby účtuje vyššie ceny normohodín práce, ako účtujú zmluvné servisy žalovaného, neznamená to, že náklady ktoré boli vynaložené, predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť na uvedenie vecí (vozidla) do pôvodného stavu. Odvolací súd uvádza, že skutočnosti uvádzané žalovaným nepreukazujú dôvodnosť a účelnosť krátenia ceny hodinovej sadzby za prácu u nezmluvných servisov v porovnaní so zmluvnými

servismi, respektíve autorizovanými servismi, u ktorých žalovaný postupuje inak. Podľa odvolacieho súdu neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný alebo nezmluvný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Navyše objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti.

35. V prípade uplatnených nákladov na opravu motorového vozidla mal odvolací súd za preukázané, že tieto boli primerané a obvyklé v danom regióne. Samotná skutočnosť, že ide o neautorizovaný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce, tak ako to odvolací súd už uviedol.

36. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a vo veci rozhodol správne, ak zaviazal žalovaného na úhradu peňažnej pohľadávky 1.482,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.482,44 eur od 8.9.2017 do zaplatenia, ktorú výšku a dobu omeškania žalovaný ani nerozporoval, ako rozdiel medzi fakturovanou cenou opravy poškodeného motorového vozidla a sumou reálne zaplatenou žalovaným, titulom nároku na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia, ktoré sa poskytuje práve za účelom úhrady vzniknutej škody v dôsledku poistnej udalosti.

37. Podľa § 11 ods. 7 ZoPZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

38. Z citovaného ustanovenia vyplýva nepochybné povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení vyšetrenia rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostal do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne že bude plniť len čiastočne, nezavahuje ho to povinnosti - v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní, zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti nesplnil. Nemožno tak súhlasiť s tvrdením žalovaného, že povinnosť platiť úroky z omeškania by mu vznikla až doručením právoplatného rozsudku vo veci, keďže v tomto prípade bol žalovaný stranou sporu, teda sa mu nedoručuje právoplatný rozsudok, ale rozsudok, proti ktorému má ako strana sporu právo odvolať sa, čo žalovaný aj využil. Doručenie právoplatného rozsudku žalovanému by prichádzalo do úvahy napríklad v prípade, ak by nebol stranou sporu, ani intervenientom a poistený - škodca by žalovanému ako poisťovateľovi predložil právoplatné rozhodnutie súdu o povinnosti plniť poškodenému.

39. Odvolací súd je toho názoru, že zákonná povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vyplývajúca z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vznikne vždy aj v tom prípade, ak poisťovateľ nevyplatí bezdôvodne, plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 ZoPZP a to bez ohľadu na to, či pritom porušil alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 11 ods. 6 ZoPZP.

40. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny. Taktiež potvrdil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správny.

41. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

42. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).